

tilfreds med, at den højtærede Landbrugsminister fik Lov til at udnævne Formanden i det paatænkte Udvalg, og det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) var jo ogsaa noget inde paa den Betragtning, at da dette var Penge, som Staten ydede, uden at der fra anden Side blev ydet Tilskud af tilsvarende Størrelse, var der dog maaske nogen Grund til, at Staten ogsaa havde en Mand i disse Udvalg. Den Betragtning forstaar jeg ikke ganske. Jeg forstaar ikke, at man ikke om de Udvalg, som vi nu have nedsat, Provinsudvalgene, skulde kunne sige, at de vilde tage et akkurat ligesaa fornuftigt og praktisk Hensyn til, hvordan disse Penge bør uddeles, som den Mand, den højtærede Landbrugsminister vilde udnævne. Der kunde i og for sig snarere være Grund til at sige, at selve Husmandsorganisationerne skulde indehave dette Hverv, men det kan vel ikke nytte at tale derom i denne Forbindelse. I alt Fald synes jeg rigtignok, at det var ganske ligetil, at man indførte i Loven, at disse Penge uddeles ligesom de andre 167,000 Kr., eller hvor meget det er, til Præmiering af Husmandsbrug o. s. v. De, som kunne faa Tilskud her, ere jo kun dem, om hvem man kan sige, at de ikke ret godt kunne afholde de Udgifter, som ere forbundne med disse Kursus, ved egen Hjælp. Det er kun dem, som kunne komme i Betragtning, og derfor synes jeg, at man udmærket godt kunde have sagt, at Husmandsorganisationerne vare vel skikkede og vel egnede til at kunne besørge dette Arbejde. Men jeg synes dog i alt Fald, man kan gaa saa vidt, at man kan sige, at de Provinsudvalg, som nu ere nedsatte, kunne gøre dette, saa at man ikke behøvede en ny Institution til at uddele disse 69,000 Kr. Men det er jo Ting, vi kunne tale om, naar dette Lovforslag forhaabentlig kommer i et Udvalg, og jeg skal slutte med at sige, at ogsaa jeg ønsker dette Forslag hurtigt fremmet.

R. Nielsen: (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds). Naar det ikke var, fordi det er blevet Mode, at Ordførerne for de forskellige Partier skulle udtale sig ved enhver Lejlighed, saa havde jeg egentlig ikke nogen Grund til at tage Ordet; jeg er nemlig i alt væsentligt enig med den ærede Indleder, det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Pinstrup) i de Betragtninger, han gjorde gældende. Men der er jo nu faldet adskillige Ytringer, og jeg kunde da ogsaa finde

Grund til at udtale mig om ganske enkelte Spørgsmaal.

Det er da særlig med Hensyn til den Fordannelse, som ønskes, før man kan faa et saadant Landbrugskursus, idet jeg er enig med Indlederen i, at det sikkert er og har været Meningen, at de saa vidt muligt bør gennemføres, at den Uddannelse, her er Tale om, skal være en Uddannelse hos praktiske Landmænd, mindre Husmænd, som ere saa fremskredne, at deres Brug kunne blive anerkendte som saadanne af Statsmyndighederne og fra alle Sider, fordi jeg tillægger et saadant Ophold der langt mere Betydning end saa at sige al Skoleuddannelse. Jeg ønsker derfor ogsaa, at det ikke skulde være en absolut Hindring for at faa et saadant Kursus, at man ikke har været paa en Landbrugsskole eller paa en Folkehøjskole, for der vil blive mange af dem, der trænge allerhaardst til det, og netop dem, der ere henviste til at blive smaa Landbrugere, hvem det ikke vil falde let at faa en saadan Fordannelse. Og naar man skal spørge om, hvad der er bedst, enten det ene eller det andet, saa er det givet for alle, der kende til det mindre Landbrug, at den praktiske Uddannelse har Fortrinet fremfor alt andet; det kommer an paa at have deltaget i Arbejdet selv, at have set det og været med til det, selv om man f. Eks. ikke forstaar, hvordan Foderstoffer og Gødningstoffer virke efter deres kemiske Sættelse; selvom man ikke har den kemiske Uddannelse dertil, som faas paa en Landbrugsskole, vil det, at have praktisk Forstaaelse deraf, i mange Tilfælde fuldt ud kunne dække det, medens man ofte ser, at de, der have en rent teoretisk Uddannelse, savne det, som den ærede Indleder netop gjorde opmærksom paa: Sansen for de daglige Smaating, den Evne og Indsigt, der skal til, navnlig i de mindre Brug, naar disse skulle blive rentable.

Med Hensyn til § 2, som har været nævnt fra flere Sider, vil jeg sige, at mine Anskuelser om Ordningen og Uddelingen ere ikke fuldt ud afklarede. Det blev sagt af den sidste ærede Taler, at man kunde blive ved den bestaaende Maade. Maaske og maaske ikke; i ethvert Tilfælde ser jeg intet væsentligt at indvende mod den af Ministeren foreslaaede Maade. Det er jo ogsaa dette, vi kende fra forskellige Lejligheder, at den højtærede Minister har haft et godt Greb paa og et godt Øre, kunde jeg sige, overfor de Bevægelser, som røre sig indenfor Landbruget, og et